

Nu har första hälften av det påbörjade varvet fullbordats. Kolven rör sig uppåt, varvid den i cylindern befintliga luften komprimeras. Samtidigt härmed försiggår en automatisk insprutning av bränslet, som genom den i cylinderns övre del befintliga glödkroppen bringas till förgasning. Gasen blandar sig med luften, och blandningen upphettas genom kompressionsvärmens till en lämplig temperatur, för att, då kolven närmar sig sitt översta läge, antändas och explodera. Det genom explosionen alstrade trycket driver kolven nedåt, och då denna närmar sig sitt understa läge — efter att sålunda ha fullbordat ett varv — öppnar den, som nämnts, den kanal, genom vilken förbränningsgaserna strömma ut. (Denna kanal är belägen mitt emot men något högre upp än den förut omtalade luftinloppskanalen.) Nu öppnar kolven även detta luftinlopp, och den i vevhuset nyinsugna och komprimerade luften strömmar in och renblåser åter cylindern.

För varje varv upprepas givetvis denna arbetsordning.

De mindre motorerna — från tre till 7 hästkrafter — gå utmärkt utan vatteninsprutning, de större äro försedda med dubbla pumpar och munstycken. Den ena av dessa pumpar sprutar givetvis in vatten, den andra bränsle samtidigt.

Den genom kompressionen och explosionen alstrade värmen är fullt tillräcklig att hålla glödkroppen varm även under mycket sakta gång och tomgång; detta är av synnerlig betydelse exempelvis under revfiske. Den medlevererade blåslampan behöver alltså endast komma till användning vid själva starten, men samtliga motorer levereras även med snabbtändning. Trettiofemhästarsmotorerna ha i standardutrustning sådan tändning.

